Οι αμβλώσεις που γίνονται με βάση το φύλο μας σοκάρουν, αλλά αυτές που γίνονται σε μωρά με ειδικές ανάγκες είναι δικαιολογημένες;

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 25 Μαρτίου, 2012

Σε ένα πρόσφατο άρθρο, της γνωστής εφημερίδας Canadian Medical Association Journal, ο Rajendra Kale απεκάλεσε την άμβλωση θηλυκών βρεφών «διάκριση κατά των γυναικών στην πιο ακραία μορφή του». Ζήτησε την απόκρυψη πληροφοριών σχετικά με το φύλο κάθε αγέννητου μωρού μέχρι τις 30 εβδομάδες κυοφορίας, ώστε να σταματήσει η άμβλωση των θηλυκών η οποία όπως αναφέρει συμβαίνει σε συγκεκριμένες εθνικές ομάδες.

Ενώ οι υποστηρικτές των εκτρώσεων κάνουν σάλο γύρω από το δικαίωμα της γυναίκας να επιλέξει να διακόψει την κύηση ενός θηλυκού μωρού γιατί θέλει ένα αγόρι αντ 'αυτού, άλλοι φωνάζουν για την εκπαίδευση αυτών των εθνικών ομάδων ενάντια στη σεξιστική λογική. Τι γίνεται όμως αν αυτή η συζήτηση γινόταν, για ένα αγέννητο παιδί με κυστική ίνωση ή με σύνδρομο Down;

Πιστεύω ότι οι περισσότεροι από εμάς θα συμφωνούσαν ότι οι αμβλώσεις με βάση το φύλο είναι μια πράξη διάκρισης. Και πιστεύω ότι οι περισσότεροι από εμάς θα συμφωνούσαν ότι η διάκριση αυτή πρέπει να σταματήσει. Αλλά αν η ίδια τεχνολογία υπέρηχων που αποκαλύπτει το φύλο ενός μωρού αποκαλύπτει επίσης την ύπαρξη αναπηρίας και τότε το μωρό αυτό αποβάλλεται λόγω αυτής της αναπηρίας, τότε αυτό δεν είναι διάκριση απέναντι στους ανάπηρους στη χειρότερη της μορφή; Γιατί η κοινωνία δεν υποστηρίζει αυτά τα μωρά; Γιατί οι γιατροί δεν αγωνίζονται για να σταματήσει αυτή η πρακτική της ευγονικής; Γιατί η διάκριση εις βάρος των θηλυκών θεωρείται αποτρόπαια, ενώ η διάκριση εις βάρος των ατόμων με ειδικές ανάγκες θεωρείται δικαιολογημένη και συμπονετική;

Για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, και για τον εαυτό μου και τους άλλους γονείς ενός παιδιού με μια κατάσταση η οποία μπορεί να διαγνωστεί πριν από τη γέννηση, η ιδέα της επιλογής εκτρώσεως λόγω αναπηρίας είναι εξίσου ανησυχητική με εκείνη που γίνεται με βάση το φύλο. Ο προγεννητικός έλεγχος υπάρχει για την ανίχνευση ανωμαλιών του εμβρύου. Στην πραγματικότητα, νέες τεχνολογίες που επιτρέπουν τον ευκολότερο και πρώιμο έλεγχο του συνδρόμου Down θεωρούνται ως ένας τρόπος για να αποφευχθεί η νόσος. Αλλά ο μόνος τρόπος για να εξαλειφθεί το σύνδρομο Down

είναι μέσω της άμβλωσης!

Οι γιατροί συμβουλεύουν τους υποψήφιους γονείς ενός παιδιού που αντιμετωπίζει μια τέτοια διάγνωση ότι είναι πιο συμπονετικό να αποβάλλουν το παιδί από το να του επιτρέψουν να ζήσει. Πολλοί άνθρωποι συμφωνούν ότι η έκτρωση ενός μωρού με ειδικές ανάγκες είναι το σωστό πράγμα να κάνει κάποιος έτσι ώστε το παιδί να μην είναι αναγκασμένο να μεγαλώσει υποφέροντας. Στην πραγματικότητα, λίγοι είναι οι γονείς που έχουν υποβάλλει αγωγή για μη σωστό προγεννητικό έλεγχο στο γιατρό τους, εφόσον αυτός απέτυχε στο να διαγνώσει την αναπηρία του αγέννητου παιδιού τους.

Αλλά αυτό συμβαίνει στην πραγματικότητα λόγω συμπόνιας ή λόγω ευκολίας; Μπορούμε πραγματικά να αποφασίσουμε για κάποιον άλλον αν αξίζει να ζει ή όχι; Και αυτοί οι γονείς που ενημερώνονται για την κατάσταση του παιδιού τους, όπως θα έπρεπε οι καναδοί γονείς να ενημερώνονται για τις χαρές της ανατροφής μιας κόρη αντί ενός γιου;

Το γεγονός είναι, ότι το να αποβάλλεις ένα μωρό με βάση μια αναπηρία είναι το ίδιο με το να αποβάλλεις ένα παιδί με βάση το φύλο ή τη φυλή. Είναι διάκριση και στέλνει το μήνυμα ότι τα άτομα με αναπηρίες είναι κατώτεροι από τους ανθρώπους και δεν αξίζουν μια ευκαιρία στη ζωή. Δυστυχώς, οι γιατροί δεν μπορούν να αποκρύπτουν πληροφορίες σχετικά με την προγεννητική διάγνωση, χωρίς τον κίνδυνο να μην διωχθούν νομικά. Έτσι, μέχρι η κοινωνία να ενημερωθεί για την πραγματικότητα της ζωής με αναπηρία, η διάκριση αυτή θα συνεχιστεί.

Αν οι άνθρωποι δεν αρχίσουν να υποστηρίζουν τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, όπως έκανε ο Kale για τα θηλυκά μωρά, μια προγεννητική διάγνωση δεν θα χρησιμοποιείται για ενημέρωση και εκπαίδευση των γονέων, αλλά αντ' αυτού θα συνεχίσει να είναι ο λόγος που πολλά αγέννητα παιδιά δεν θα δουν ποτέ το φως της ημέρας.

(Πηγή: pentapostagma.gr)